

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 45, lid 2, sub d, van richtlijn 2004/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 betreffende de coördinatie van de procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor werken, leveringen en diensten ⁽¹⁾, dat bepaalt dat „(v)an deelneming aan een opdracht kan worden uitgesloten iedere ondernemer die in de uitoefening van zijn beroep een ernstige fout heeft begaan, vastgesteld op elke grond die de aanbestedende diensten aannemelijk kunnen maken”, junctis de artikelen 53, lid 3, en 54, lid 4, van richtlijn 2004/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 31 maart 2004 houdende coördinatie van de procedures voor het plaatsen van opdrachten in de sectoren water- en energievoorziening, vervoer en postdiensten ⁽²⁾, aldus worden uitgelegd dat als een dergelijke ernstige fout bij de beroepsuitoefening kan worden aangemerkt de situatie waarin de betrokken aanbestedende dienst door omstandigheden die aan de betrokken marktdeelnemer kunnen worden toegerekend, de met de marktdeelnemer gesloten overeenkomst inzake de aanbesteding heeft verbroken of opgezegd of er zich heeft uit teruggetrokken, wanneer de terugtrekking uit de overeenkomst of de verbreking of opzegging ervan heeft plaatsgevonden binnen drie jaar vóór het begin van de aanbestedingsprocedure en de waarde van het niet-uitgevoerde deel van de overeenkomst minstens 5 % van de waarde van de overeenkomst bedraagt?
- 2) Ingeval de eerste vraag ontkennend wordt beantwoord: indien een lidstaat andere dan de in artikel 45 van richtlijn 2004/18 opgesomde gronden voor de uitsluiting van marktdeelnemers van deelneming aan de aanbestedingsprocedure in zijn nationale wet kan invoeren, die hij gerechtvaardigd vindt ter bescherming van het algemeen belang en omwille van de rechtmatige belangen van de aanbestedende dienst en de handhaving van de eerlijke mededinging tussen de marktdeelnemers, is het dan met deze richtlijn en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie verenigbaar, marktdeelnemers van de procedure uit te sluiten met wie de betrokken aanbestedende dienst een overeenkomst inzake de aanbesteding had gesloten en die heeft verbroken of opgezegd of er zich heeft uit teruggetrokken door omstandigheden die aan de marktdeelnemer kunnen worden toegerekend, wanneer de terugtrekking uit de overeenkomst of de verbreking of opzegging ervan heeft plaatsgevonden binnen drie jaar vóór het begin van de aanbestedingsprocedure en de waarde van het niet-uitgevoerde deel van de overeenkomst minstens 5 % van de waarde van de overeenkomst bedraagt?

⁽¹⁾ PB L 134, blz. 114.

⁽²⁾ PB L 134, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Gerechtshof te Amsterdam (Nederland) op 23 september 2011 — D.F. Asbeek Brusse & K. de Man Garabito tegen Jahani BV

(Zaak C-488/11)

(2012/C 13/06)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Gerechtshof te Amsterdam

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekers: D.F. Asbeek Brusse

K. de Man Garabito

Verweerster: Jahani BV

Prejudiciële vragen

- 1) Is een bedrijfsmatige verhuurder van woonruimte die een woning verhuurt aan een particulier aan te merken als een verkoper of dienstverrichter in de zin van (richtlijn 93/13/EEG) ⁽¹⁾? Valt een huurovereenkomst tussen een bedrijfsmatige verhuurder en een niet-bedrijfsmatige huurder onder de werking van de richtlijn?
- 2) Brengt de omstandigheid dat artikel 6 van de richtlijn moet worden beschouwd als een norm die gelijkwaardig is aan de nationale regels die in de interne rechtsorde gelden als regels van openbare orde mee dat in een geding tussen particulieren de nationale uitvoeringswetgeving met betrekking tot oneerlijke bedingen van openbare orde is, zodat de nationale rechter zowel in eerste aanleg als in hoger beroep bevoegd én verplicht is ambtshalve (en dus ook buiten de grieven om) een contractueel beding te toetsen aan de nationale uitvoeringswetgeving en de nietigheid van dat beding aan te nemen indien hij tot het oordeel komt dat het beding oneerlijk is?
- 3) Past het bij de nuttige werking van het gemeenschapsrecht dat de nationale rechter een boetebeding dat moet worden aangemerkt als een oneerlijk beding in de zin van de richtlijn niet buiten toepassing laat, maar slechts met toepassing van de nationale wetgeving de boete matigt, indien een particulier wel een beroep op de matigingsbevoegdheid van de rechter heeft gedaan, maar niet op de vernietigbaarheid van het beding?

⁽¹⁾ Richtlijn 93/13/EEG van de Raad van 5 april 1993 betreffende oneerlijke bedingen in consumentenovereenkomsten (PB L 95, blz. 29).

Hogere voorziening ingesteld op 26 september 2011 door Fuchshuber Agrarhandel GmbH tegen de beschikking van het Gerecht (Tweede kamer) van 21 juli 2011 in zaak T-451/10, Fuchshuber Agrarhandel GmbH/Commissie

(Zaak C-491/11 P)

(2012/C 13/07)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Fuchshuber Agrarhandel GmbH (vertegenwoordiger: G. Lehner, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof om,

- een mondelinge behandeling toe te staan;
- de Europese Commissie te veroordelen tot betaling aan rekwirante, binnen een termijn van 14 dagen, van een bedrag van 2 623 282,31 EUR vermeerderd met 6 % rente per jaar berekend over een bedrag van 1 641 372,50 EUR sinds 24 september 2007 en 6 % rente per jaar berekend over een bedrag van 981 909,81 EUR sinds 16 oktober 2007;
- de Europese Commissie te veroordelen tot vergoeding van de eventuele bijkomende schade die rekwirante zou lijden in verband met kavels KUK459 en KUK465, die op 3 september 2007 respectievelijk 17 september 2007 zijn gegund;
- vast te stellen dat de Europese Commissie de kosten van de procedure binnen een termijn van 14 dagen dient te betalen aan rekwirantes vertegenwoordiger in rechte.

Middelen en voornaamste argumenten

De hogere voorziening is gericht tegen een beschikking van het Gerecht, waarbij rechtens ongegrond is verklaard een beroep tot vergoeding van de schade die verzoekster, thans rekwirante, stelt te hebben geleden doordat de Commissie geen toezicht heeft uitgeoefend op de voorwaarden waaronder de permanente openbare inschrijvingen voor de doorverkoop van graan op de gemeenschapsmarkt — in casu maïs van het Hongaarse interventiebureau — plaatsvinden.

De rechtsopvatting van het Gerecht, volgens welke de Commissie geen onrechtmatig handelen valt te verwijten, is onjuist, aangezien de door het Gerecht aangehaalde rechtspraak⁽¹⁾ niet kan worden toegepast op het onderhavige geval.

Anders dan het Gerecht heeft geoordeeld, volgt uit de toepasselijke bepalingen⁽²⁾, dat permanente openbare inschrijvingen voor de doorverkoop van graan uit de voorraden van de interventiebureaus van de lidstaten door de Commissie worden beheerd. Daarbij heeft de Commissie zowel een beslissingsbevoegdheid als een controleverplichting⁽³⁾. Voormelde interventiebureaus beschikten niet over een beoordelingsmarge.

De controleverplichting van de Commissie strekt er niet enkel toe de financiële belangen van de Unie te beschermen, maar beoogt ook de bescherming van de belangen van de individuele marktdeelnemers. Verordening nr. 884/2006⁽⁴⁾ geeft nadere invulling aan de controleverplichting in die zin dat de betaalorganen ten minste eenmaal per jaar alle interventieopslagplaatsen dienen te controleren op de goede bewaring en de integriteit van de interventievoorraden, waarbij de Commissie vervolgens een kopie van de processen-verbaal moet worden toegezonden. Deze voorschriften zijn in de litigieuze zaak met voeten getreden.

De niet-uitoefening door de Commissie van de controlebevoegdheden voorafgaand aan de litigieuze inschrijving is dus een gekwalificeerde en ernstige niet-nakoming van de verplichtingen.

Bovendien heeft het Gerecht procedurefouten gemaakt doordat het de door verzoekster gegeven uiteenzetting van de feiten zonder bewijsvoering als onjuist heeft aangemerkt en het uitspraak heeft gedaan zonder mondelinge behandeling van de zaak.

- (1) Arrest van het Hof van 11 januari 2001 in de zaak C-247/98, Commissie/Griekenland, en arrest van het Gerecht van 13 november 2008 in de zaak T-224/04, Italië/Commissie.
- (2) In het bijzonder de artikelen 6 en 24 van verordening (EG) nr. 1784/2003 van de Raad van 29 september 2003 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen (PB L 270, blz. 78).
- (3) Artikel 37 van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad van 21 juni 2005 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (PB L 209, blz. 1).
- (4) Verordening (EG) nr. 884/2006 van de Commissie van 21 juni 2006 houdende uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1290/2005 van de Raad met betrekking tot de financiering van de maatregelen voor interventie in de vorm van openbare opslag door het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en de boeking van de verrichtingen in verband met openbare opslag door de betaalorganen van de lidstaten (PB L 171, blz. 35).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk) op 30 september 2011 — ÖBB-Personenverkehr AG, andere partijen: Schienen-Control Kommission en Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

(Zaak C-509/11)

(2012/C 13/08)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ÖBB-Personenverkehr AG

Andere partijen: 1) Schienen-Control Kommission

2) Bundesministerin für Verkehr, Innovation und Technologie

Prejudiciële vragen

- 1) Dient artikel 30, lid 1, eerste alinea, van verordening (EG) nr. 1371/2007 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2007 betreffende de rechten en verplichtingen van reizigers in het treinverkeer⁽¹⁾ aldus te worden uitgelegd dat de voor de handhaving van deze verordening aangevoerde nationale instantie bevoegd is om aan een spoorwegonderneming wier regelingen voor de vergoeding van de